

De vlindertelefoon

Een willekeurige dinsdagmiddag in augustus. Telefoon. 'Ja, met Maassen hier, ik heb die vlinder ook gezien.' 'Welke vlinder, meneer Maassen?' 'Die uit de krant, u weet wel, uw telefoonnummer staat er toch bij!' 'Bedoelt u soms de Koninkinnepage?' 'Ja, die page, ik heb er wel vijftien tegelijk op de Buddleja zitten!' 'Vijftien?' 'Ja, minstens vijftien, al een paar dagen trouwens. Ze zien er alleen iets anders uit dan in de krant. Deze zijn niet geel, maar roodbruin.' 'Roodbruin? hebben ze nog meer opvallende kenmerken?' 'Ja, het meest opvallend is dat ze van de grote ronde vlekken op hun vleugels hebben, net ogen.' 'oh, dan zijn het Dagpauwogen, meneer Maassen.'

De volgende dag. 'Ja, nog een keer met Maassen hier, ik heb u gisteren gebeld over die vlinders.' 'Oh ja, dat herinner ik me nog, u had vijftien Dagpauwogen op uw Buddleja, is het niet?' 'Inderdaad, al die pages, we hebben er vandaag al weer acht gezien, maar daar bel ik nu niet voor. Vanochtend vond mijn vrouw iets heel bijzonders, een enorm dikke rups.' 'Zat deze rups soms in de Fuchsia's, meneer Maassen?' 'Marta, ha, zat de rups in de Fuchsia's? Wat...? Hoe kon u dat nou weten zonder dat u hem gezien heeft?' 'Nou, meneer Maassen, ik denk dat die rups ook een staartje aan het eind van zijn lijf heeft, klopt dat?' 'Ja, en grote ogen aan de voorkant van zijn lijf, is dit dan ook zo'n pauwoog?' 'Nee, dit is de rups van het Avondrood, dat is een pijlstaartvlinder, een nachtvlinder. De rups wordt ook wel Olifantsrups genoemd omdat hij de voorkant van zijn lijf kan strekken en het dan op de slurf van een olifant lijkt. Hij is dit jaar veel gezien, vandaar dat ik ook wist dat hij op de Fuchsia's zat.' 'Tjonge, je maakt wat mee als je naar vlinders kijkt, eerst allemaal pauwoogpages in de tuin en nu ook nog olifanten in de Fuchsia's. Bedankt voor alle informatie.' 'Graag gedaan, meneer Maassen, u kunt gerust nog eens bellen als u weer iets leuks heeft waargenomen.'

Kortom na de kindertelefoon is ook de vlindertelefoon een enorm succes geworden. Waar we nu aan gaan werken is een telefoonnummer voor vlinders in nood, een echte vlindertelefoon. Daar is ongetwijfeld grote behoefte aan. Ik kan me voorstellen dat vlinders in verzurende heide-terreinen en geklepelde wegbermen helemaal gek worden van alle aanslagen op hun leefgebied en dat professionele hulp en begeleiding hierbij gewenst is. Het moet nogal frustrerend zijn om als Bruin zandoogje te moeten toezien hoe je eieren met een klepelmaaier worden bewerkt. Een goed gesprek met iemand die je begrijpt is dan wel even op zijn plaats.

Henkjan Kievit